

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

רבי פקיפא סייע ס"ק. דקמ"ב הכשר מבוי ב"ט אמרים ט' ולא
מפליג בין קצר לרחב: דרב סמ"י. מבוי פחות מלכרענה ספחים חד
מנייחו איש ליה דבארבעה ומלכרענה ולמעלה פליגי אבל פחות
מלכרענה אין לר"ך כלום: ולא פסימי. ה' מנייחו איש ליה דרב
אחלי ויהי מנייחו ליה ליה לר"ך אחלי תורה אור

על זה ועל זה נחלקו. לא שייך למימר הכא טעמיה דב"ט אחא
לאשמעינן דכין דלמך תיק לא נחלקו בדין הוא שיש לו להביי
ולמך נחלקו: ור"א מסיימי. לא שייך כאן אמא בגדלה לפסימי
קאחי כיון דלכח תנא דלפסקיה: ר' חרד"ט א' אה התלמידים. אין

[כד"א ב"ט ג'ג]
עב א ב ב"מ"י פ"א מהל'
ספ"ין סלכ' ד
וס"ג מלכות ספ"ה סלכ' ד
ס ו"ד" א סלכ' ס
סמט פ"ין ג' ד סלכ' ס
י"ד ס"י רמ"ה ספ"ק 1:
אלא ג'כח אל"ה כ"ט
ש"מ"ה ספ"מ"ה כ"ט
ס"א ר"ע"ל ו"ע"ה ס"ס
כ"ן סלכ' לנח"ל כ"ן
לכ"ח ד"מ"ר כ"ן א"ס
למ"ה סלכ' ס"ס מ"ה
סמ"ה יומ"ר [מ"י]:

ע"ג ג"מ"י פ"ג מלכות
ס"ס סלכ' ס ו"ד
סלכ' ד וסלכ' ח"ה סמ"ג
ס:

[וקן כח"ה ס"ס ג'ניין
י"ס. ופ"ה דגמ"ה
ס"ס כח"ה סלכ' לנ"ה
ס"ס לא נח"ל]

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ע"ד ר"מ"י פ"ג מלכות
ג'ניו"ן סלכ' כ"י
סמ"ג ס"ס ו"ס"ן כ"ט
ל"ה"ע ס"י ק"ל ספ"ק ג'

ר"ע אמר על זה תולך זה נחלקו בו: ר"ע
היינו תנא סמ"א: איכא בניייהו דרב ארלי
ואתמ"א רב יחאל ולא מסיימי תנאי אמר

ר"ע לא אמר ר' ישמעאל דבר זה אלא אותו
תלמיד אמר דבר זה ותלכת באותו תלמיד

הא נופה קשיא אמרת ל'א א"ד ישמעאל דבר
זה אלמא לית הלכתא כוותיה, והדר אמרת
הלכה באותו תלמיד: אמר רב יהודה אמר

שמואל: לא אמרה ר' עקיבא אלא ל'חדד בה
התלמידים, ור"ג בר יצחק אמר נראין אתמר
א"ד יהושע בן לוי כל מקום שאחיה מוצא

ר"ע אמר ר' ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני
ר"ע אינו אלא ר"מ ששימש את ר' ישמעאל

ואת ר"ע דתניא אמר ר"מ כשהייתי אצל
ר' ישמעאל הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו

ולא אמר לי דבר בשבאני אצל רבי עקיבא
אמר עליו איני והאמר רב יהודה אמר

שמואל משום ר' מאיר כשהייתי לומד אצל
ר' עקיבא הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו

ולא אמר לי דבר וכשבאתי אצל ר' ישמעאל
אמר לי בני מה מלאכתך: אמרת לו לבלד

אני, אמר לי בני הוה והוה במלאכתך
שבלאבתך מלאכת שמים היא ששא אתה

מחייב אות אתה או מייחד אות אתה נמצאת
מדייב את כל העולם כולו, אמרת לו דבר

אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך
הדיו: אמר ר' ובי מטילין קנקנתום לתוך הדיו

ומהוה אמרה תורה וכתב ומהוה כתב
שיכול למחות מאי קא"ל ומהוה מה מהדר ליה

הבי קא"ל לא מביעיא בחסירות וביתירות
[ולא מביעיא] דבקי אנא *אלא אמר ר' יהושע

לזבוב נמי דילמא אתו ויתבי אתניה דדלת
ומזק ליה ומשווי ליה ר"ש דבר אחד יש לי

וכקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו: קשיא
שימש אשימש קשיא אמרה, בשלמא שימש אשימש לא קשיא

מעיקרא אמא לקמיה דר"ע ומלא מצי למיקם אליביה אמא לקמיה דרבי
ישמעאל ונמך גמרא תובד אמא לקמיה דר"ע וסבר סברא אמא אמרה

קשיא קשיא תנאי רבי יהודה אמר ר"מ היה אמר לכל מטילין קנקנתום
לתוך הדיו ח"ו מפרשת סוטה ורבי יעקב אמר משמו ירוץ מפרשת סוטה

שבמקדו מאי בניייהו? אמר רב ירמיה למתוך לה מן התורה איכא בניייהו
והי תנאי כי הני תנאי ר' יוחנן [אין מנייתה כשהיה להשקות בה סוטה]

אדרת ר' אחי בר יאשיה אמר מנייתה כשהיה להשקות בה סוטה אדרת
אמר רב פפא דילמא לא היא: עד כאן לא קאמר תיק דהם אלא כיון

דאינתיק לשום חל תו לא הדרא מיתקא לשום לאה *אבל גבי תורה
דסתמא מיכתבא הני נמי דמתקנין אמר רב נחמן בר יצחק דילמא

לא היא עד כאן לא קאמר רבי אהר בר יאשיה דהם אלא דאיכתבי מיהת
לשום סוטה בעולם אבל גבי תורה דלתלמד כתיבא הני נמי דמקנין:

ולית ליה לרבי אהר בר יאשיה הא דתנן *כתב [גמ'] לגרש את אשתו
ונמלך

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

והייט דלמך לשל דרב אחלי גופיה
תנאי הוא: לא רבי ישמעאל אמר
דבר וס'. מוחזק אי ט' שהוא חסם
ומשולם לא אמר דבר זה: לא פריש
רבי פקיפא. להא הלכה כר'וחו
תלמיד אלא לתוך דאם התלמידים
שישמו לבם לתורה ויאמרו פלפול
מלבס לפיק שיבזו צנתייה: נר"ן
א"פ"מ. נראין דברי ר'וחו תלמיד:
קנקנתום. אדרתמ"י: אפרס פ"י.
ולקמן מפרס: פפ"ה פ"ה ס"ס.

וה' אלהים אמר א"ס ספ"ה א"י הכי
אזה מחר"ב. "וידבר ה' א"ס ספ"ה
אזה אזה והתבזו וידברו מנאלח
מחר"ב: דבר פ"ה י"י. לקמן

מפרס מוא קמחר ליה: כס"ג פ"ה
לפ"ק. וקנקנתום רישו ניכר מוא:
פ"י קפ"ה ל"ה. רבי ישמעאל: ופ"י
ק"ה פ"ה ל"ה. רבי מאיר, חו"ה ל"ה

על חסר יומ"ר ומחר ל"ה קנקנתום
י"י: קשיא פ"ה ס"ס פ"ה. דקאמר
לש"ל, קמיה רבי ישמעאל שימש תחילה
והא תני אפ"כ: רבי עקיבא היה
חריף כוזה ולא מלי ר' מאיר למיקם

אליביה: ופ"ה ג"ה. מתיבזו שקבל
מרביו: ופ"ה ס"ה קמיה דרבי
פקיפא. שיה חריף לפלל ולדקק
במה שלמד להביי תבוצת ומתניות
זו על זו ולתקן: פ"ה פ"ה ס"ס.

אפילו כספר תורה דקב"ר א"ס כ"ה
למחוק לה מן התורה מוחק: כפ"ה.
מנייה על כל סוטה וסוטה: א"ן
פנילספ כפ"ה פ"י. סוטה סכנתיה

מנילסה ולמורה סמ"ה א"י וסמורה
א"ן מנילסה כשהיה לסוטה אדרת
אלמא כתיבה לשמה צנין וה"ה
נמי דל"ן מוחקן לה מן התורה:
ונמלך

שימש אשימש קשיא אמרה, בשלמא שימש אשימש לא קשיא
מעיקרא אמא לקמיה דר"ע ומלא מצי למיקם אליביה אמא לקמיה דרבי
ישמעאל ונמך גמרא תובד אמא לקמיה דר"ע וסבר סברא אמא אמרה

קשיא קשיא תנאי רבי יהודה אמר ר"מ היה אמר לכל מטילין קנקנתום
לתוך הדיו ח"ו מפרשת סוטה ורבי יעקב אמר משמו ירוץ מפרשת סוטה

שבמקדו מאי בניייהו? אמר רב ירמיה למתוך לה מן התורה איכא בניייהו
והי תנאי כי הני תנאי ר' יוחנן [אין מנייתה כשהיה להשקות בה סוטה]

אדרת ר' אחי בר יאשיה אמר מנייתה כשהיה להשקות בה סוטה אדרת
אמר רב פפא דילמא לא היא: עד כאן לא קאמר תיק דהם אלא כיון

דאינתיק לשום חל תו לא הדרא מיתקא לשום לאה *אבל גבי תורה
דסתמא מיכתבא הני נמי דמתקנין אמר רב נחמן בר יצחק דילמא

לא היא עד כאן לא קאמר רבי אהר בר יאשיה דהם אלא דאיכתבי מיהת
לשום סוטה בעולם אבל גבי תורה דלתלמד כתיבא הני נמי דמקנין:

ולית ליה לרבי אהר בר יאשיה הא דתנן *כתב [גמ'] לגרש את אשתו
ונמלך

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

תניא כמי שאלחו (ס' ד' ע"ג) כתב סופר לשמה ומתנו עדים לשמה ונתנו לה הכי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כחוב ולעדים
חתמו והסם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דבעינין שליחות כהנייהו דהא סוף פ"ב דגיטין (ד' כ"ג) מכשירים כתיבת ח"ש' בגדול
שומד על גביו אפי' דלחו בני שליחות יענה וי"ל דלעולם חשיב לשמה והסם פסול מדרבנן ונבי סוטה לא שייך לפסול מדרבנן אפי' בסוטה
אין הכן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתוב שום אדם לשמה שלא ברשות ומסתמא לא ייחא ליה כעלל :
עשייה

[ענין י"ג]

[כנסת ג']
[ד"ה]

סוטה כ' פ"ה

[סוטה י"ג]

ומסריס אמר
שטובי נוחי
ממנו הכי
קאל קנקנתום
י"ס י"י וי"כ
למית' לנ"ה
[פ"י]

* פ"ה ס"ה א"י קמ"ה
ג'ני"ה
ג'ני"ה
ג'ני"ה
ג'ני"ה

ול"ן לתקן כ"ן
וכתב לוסין
דכתיב סוטה
לשמות א"ל
כתיבס' ל"ה
כתיב סוטה
הסוטה סמ"ה
א"י ק"ה
של א"ס י"כ
לנ"ה א"ס י"כ
ופ"י י"כ
קמ"ה [פ"י]